

ZIEKTEVERZUIM VAN SCHILDERS

IN DE BOUWNIJVERHEID

T.M.L. Scheffers
J.M.F. de Wit
M.J. Saris-Wijnands

MBL/TNO
januari 1984

Dit rapport maakt deel uit van een serie onderzoeken over de arbeidsomstandigheden van schilders en de mogelijke gevolgen die deze hebben voor hun gezondheid. Een verkorte samenvatting van de vijf onderzoeksprojecten is uitgebracht onder de titel:

"Gezondheidsrisico's van schilders in de bouwnijverheid"

De andere onderzoeken betreffen:

- Arbeidshygiënisch onderzoek naar de blootstelling van onderhoudsschilders aan oplosmiddelen
- Arbeidshygiënisch onderzoek naar de blootstelling aan oplosmiddelen bij het schilderen in kleine ruimten
- Onderzoek naar de gezondheidsrisico's bij schilders in Rotterdam en Den Haag
- De prevalentie van huidaandoeningen bij huisschilders

Deze rapporten zijn te bestellen bij de BGBouw, postbus 8114,
1005 AC AMSTERDAM

INHOUDSOPGAVE

	pag.
SAMENVATTING	1
DANKBETUIGING	1
INLEIDING	2
HET VERZUIMMATERIAAL	3
METHODE	7
DE BETROUWBAARHEID VAN DE VERZUIMANALYSE	8
DE POPULATIES	10
VERZUIM PER DIAGNOSEHOOFDGROEP	17
DISKUSSIE	24
KONKLUSIE	30
BIJLAGE 1	31
LITERATUUR	33

SAMENVATTING

Ziekteverzuimgegevens van Bedrijfsverenigingen e.d. zijn tot op heden in Nederland nagenoeg niet gebruikt ten behoeve van epidemiologisch onderzoek. Een van de redenen hiervoor is het ontbreken van een goed inzicht in de systematische en niet-systematische fouten die in het materiaal en in de analyse kunnen voorkomen.

In het onderhavige rapport is een vergelijking gemaakt tussen het ziekteverzuim van schilders en dat van bouwvakkers. Uit het onderzoek, dat zich heeft toegespitst op de verzuimgevallen met maximale uitkeringstermijn die in de periode van 1975 t/m 1977 zijn begonnen, blijkt dat verzuimanalyse weliswaar betrekkelijk snel is uit te voeren en een breed scala van diagnosen bestrijkt, maar een laag onderscheidingsvermogen heeft. Het stellen van een diagnose en het groeperen van diagnosen is de belangrijkste bron van systematische fouten. Generaliseren van de resultaten wordt beperkt door de transversale opzet van het onderzoek en de bij het onderzoek van arbeidsbestanden moeilijk uit te sluiten selectievertekening.

Uit dit exploratieve onderzoek kwam als hypothese naar voren dat bij schilders meer chronische "aspecifieke neuropsychiatrische afwijkingen" voorkomen. Een onderzoek van Axelson et al. (1976a,b) wees in dezelfde richting. Er wordt gepleit voor een nader en uitvoeriger onderzoek op dit terrein.

DANKBETUIGING

Voor het leveren van materiaal en het wegwijsmaken daarin zijn de samenstellers van dit rapport veel dank verschuldigd aan de heren C. Vergers en G.L. Been, medewerkers van het Sociaal Fonds Bouwnijverheid, en aan de heren O. v.d. Woude en P.J. van Nieuwkerk van het Sociaal Fonds Schildersbedrijven. Met dank wordt ook melding gemaakt van de bijdragen van M. Wijmans aan de statistiek.